

İnsanlık Bizi Teğet Geçiyor

– Dessas · 10 Nisan 2012

Bugün gördüm otobüslerde yazan "Yaşlılara ve Hamilelere Yer Veriniz" yazısının formalite icabı olduğunu. Bugün fark ettim, çevremizde yaşanan olaylara karşı bu kadar duyarsız kalabilecek kadar, insanlık dışı bir yeteneğe sahip olduğumuzu. Madem köşe bucağın yaşlılara yer verin yazısını görüyoruz, bu yazıları ciddiye almamız gerekmez mi ? Sözcükler bugün kendinden nefret etti belkide... Yan yana gelen harfler sosyal mesaj yansıtabilmek için cümle olurken, hiç bu kadar utanmamışlardı.....

Otobüse binen yaşlı bir amca çekti dikkatimi. Üzerinde kendi gibi yıpranmış, soluk siyah bir ceket. Yüzünde yılların yorgunluğuyla çizilmiş çizgiler ve inci değerinde anlam yüklü bir çift göz. Anlatmak istediklerini kalbinde biriktirmiş, gözlerini aracı olarak kullanıyor. Ve öyle bir anki, sanki yıllardır o amcayı tanıyormuş hissine kapılıyorsun. Belkide ona bakınca, geleceğini görebiliyor olmandandır. Güçsüz adımlarla bindi otobüse. Elinde bir çıkın ve yol arkadaşı bir baston. Titreyen elleriyle verdi otobüs ücretini şoföre. Şoför ise amcanın yüzüne bakmaya tenezzül bile etmeden parayı usulca aldı ve yaptırdığı özel bölmeye koydu. Malum, hayat bu ya ekmek parası! Belki de içten bir tebessüme ihtiyacı vardı o bir çift gözün...

Ama olmadı. Şoför onun yürüyen bir dev olduğunu anlamadı. Amca usul usul ilerlerken yanından geçtiği koltuklar onu istemedi. Amca daha kendi için uygun bir yer bulamadan, otobüs hareket etti. Usulca sendeledi o koca çınar. Düşecek gibi oldu ama ayakları üzerinde durmayı deminde dek başardı. Ne kadar hayata karşı yenik düşmüş gibi görünse de öyle olmadığı aşikar. Amcanın yolu uzun belli. Tutacak bir yer buldu ve kabuğuna çekildi. Otobüste oturmuş halde seyahat eden o kadar yolcu varken, kimse amcanı ayakta beklediğini görmedi. Oysa ki amca, çizgi film misali ne casper nede parmak kız... Nasıl olur da insanlar at gözlüklerini çıkarmadan reel hatta dolaşır!

...

Dayanamadı o güçsüz ayaklar ve amca yorulup oturdu. Kimse de 'TIK' yok. Süzöldüm o çirkef kalabalığının arasından ve koca çınarın kulağına eğilip: 'amca iyi misin' diye mırıldandım. Bana çevirdiği o çakır bakışlarını ömrümün sonuna kadar unutamam... Beni de koltukta oturan o; 'Gören Kör Magandalardan' sandı. Evet acı veriyor o tabir. Ama ben o değilim. Bende amca gibi ayakta yolculuk yapıyor olmasaydım, bir salise bile düşünmeden koltuğumu amca ile paylaşa bilirdim. Amca gözlerini, gözlerimden çektiğinde o utanç verici durumu kalbimde hissettim... Garip! Zaten 5 dakika geçmeden amca düştü, millet başına üşüştü. Şoför durdu ve yolcular amca ile ilgilenmeye başladı. O anki kızgınlığımı kelimelere dökemedim. Çünkü kelime haznem o anki kızgınlığımı ifade edebilecek kadar zengin değil ! Madem doktorculuk oynamaya o kadar meraklıydınız, neden bir öğle sığağında amcaya yer vermediniz? Ve neden bu kadar duyarlı insan rolü oynarken, her gün okuduğunuz 'Yaşlılara Yer Veriniz' yazısını teğet geçiyorsunuz? Aslına bakarsanız teğet geçilen o yazılar değil, insanlık bizi teğet geçiyor! Kısa ve öz...